

Almanach

vydaný při příležitosti výročí

**110 let školy Na Habru
v Hořicích**

1902 – 2012

„Nevěřte všemu, co se vám k věření předkládá. Zkoumejte vše a přesvědčujte se o všem sami!“

„Lidská mysl je tak neskonalé obsáhlá, že je v poznávání skoro bezednou hlubinou.“

„Naši učitelé nesmějí být podobni sloupům u cest, jež pouze ukazují, kam jít, ale samy nejdou.“

(z díla Jana Amose Komenského)

Obsah

Obsah.....	3
Z historie českého školství do konce 19. století.....	4
Počátky školství v Hořicích.....	8
Výstavba obecných škol Na Habru a Na Daliborce.....	11
Obecná škola Na Habru v době Rakouska-Uherska (1902 -1918).....	14
Obecná škola Na Habru v letech 1918 – 1939.....	17
Obecná škola Na Habru v letech 1939 – 1945.....	24
Škola Na Habru v letech 1945 – 1948.....	27
Škola Na Habru v letech 1948 – 1968.....	28
Škola Na Habru v letech 1968 – 1989.....	35
Škola Na Habru v letech 1989 – 2002	39
Škola Na Habru v letech 2002 – 2012.....	43
Jubilejní rok 2012/2013.....	48
Jmenné seznamy dětí ve školním roce 2012/2013	49
Počty žáků v jednotlivých letech.....	55
Řídící učitelé, správci školy, ředitelé	56
Abecední seznam učitelů.....	57

Z historie českého školství do konce 19. století

Počátky školství na území Čech jsou značně rozdílné. V některých případech sahají až do feudalismu. Tehdy se však většinou venkovské děti a mládež vychovávaly v rodině, kde si osvojovaly potřebné zemědělské znalosti a technické dovednosti, a to zejména napodobováním předváděných úkonů. Většina tehdejších lidí byla negramotná a zvláště výchova dívek a žen byla po celou dobu středověku zanedbávána.

Lidová moudrost se předávala ústně v tzv. ústní lidové slovesnosti (folklóru), jako jsou pohádky, pověsti, pořekadla, pranostiky apod. Pěstovány byly i lidové tance a hry. Dalším zdrojem poučení lidu se stala kázání, často i potulných kazatelů. Kněží zde představovali nejvzdělanější vrstvu feudální společnosti. S jejich činností je spojeno také první významnější rozšíření vzdělanosti do lidových vrstev, související se zakládáním klášterních, ale zejména farních škol. Ty však byly zakládány jen ve městech a větších obcích.

Docházka do takovýchto škol byla dobrovolná. Děti z poddanských rodin však musely mít souhlas své vrchnosti. Cílem tehdejší výchovy měl být především zbožný, mravní, ctnostný, pokorný, pracovitý a vrchnosti oddaný poddaný. Obsah vzdělání na venkovské farní škole tvořilo především náboženství (katechismus), základní intelektuální dovednosti (čtení, psaní, počítání), zpěv a pro rolníky potřebné znalosti o hospodaření, pěstování plodin, chovu dobytka, včel, pěstování lnu, ovoce apod. Vyučujícím jazykem byla zřejmě mateřská čeština. Ve výuce převažovalo hromadné či skupinové vyučování založené na mechanickém paměťovém učení,

kde nebyla nouze ani o přísné tresty bitím. Učebnice žáci zřejmě ještě neměli. Žákovskou pomůckou byly voskové tabulky s rydly, papír, kalamář, pero – brk a inkoust. Učitelé na venkovských školách bývali často bez zvláštní učitelské způsobilosti a vyššího vzdělání. Správce školy se současně věnoval i službě v kostele. Postavení učitelů bylo závislé na vrchnosti, avšak většinou byly jejich sociální poměry neutěšené. Náklady na školu a učitele hradila obec, její občané a příslušná fara, přesto byl učitel často odkázán na milosrdenství sousedů, rodičů a žáků školy či dokonce na žebrotu.

Významnější změna ve školství nastala až za vlády Marie Terezie, jež povolala do Vídně Johanna Ignace von Felbigera (1724-1788), aby vypracoval zásadní reformu rakouského elementárního školství. Ten

v roce 1774 vytvořil Všeobecný školní řád. Podle něho byla zavedena školní docházka (6 – 12 let), která však zvláště zpočátku nebyla dodržována.

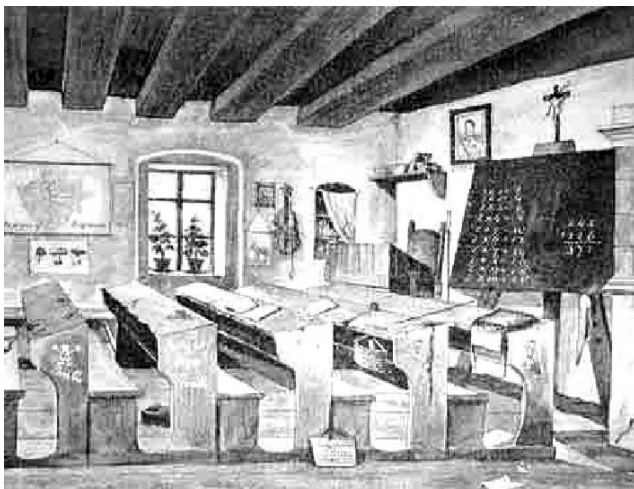
Příčinou byl nedostatek učitelů, nezájem žáků a rodičů i finanční nákladnost školy.

<http://noviny.libochovice.cz/images/0807foto9.jpg>

Také byly zavedeny základní (elementární) školy trojího druhu: školy triviální, hlavní a normální.

Velkou změnou pro školství však byly až školské reformy provedené na základě vyhlášeného říšského (tzv. Hasnerova) zákona z roku 1869, kterým byla vytvořena soustava národního školství (obecných a měšťanských škol) a vyhlášena povinnost osmileté školní docházky pro chlapce i dívky od 6 do 14 let. Prostřednictvím tohoto zákona došlo ke zesvětštění školy a rozšíření výuky (starého trivia) o přírodovědu, zeměvědu s dějepisem, měřičství, kreslení, tělocvik a zpěv. Pro dívky byl nově zaveden předmět ženské ruční práce a poučení o domácím hospodářství. Hlavní jazyky (čeština a němčina) si byly rovny. Obecné školy se dělily na školy chlapecké, dívčí a smíšené a podle tříd na jednotřídní až osmitřídní. Školní rok trval 46 týdnů. Obsah vzdělávání stanovily učební osnovy.

<http://noviny.libochovice.cz/images/0807foto10.jpg>

Vedle škol obecných a měšťanských existovaly ještě školy střední (gymnázia, reálky a odborné školy). V důsledku takového uspořádání školství se děti po 10. - 11. roce svého věku vzdělávaly na třech typech škol s různou úrovní: na školách obecných, měšťanských a nejnáročnějších středních. Na těchto školách byly různé učební plány a osnovy. Přestup z vyšších tříd obecné nebo měšťanské školy na školu střední byl prakticky nemožný.

Pro vzdělávání učitelů byly zřízeny čtyřleté (původně tříleté) učitelské ústavy. Ty přijímaly uchazeče, kteří vychodili měšťanskou nebo nižší střední školu, dosáhli 15 let věku a vykonali přijímací zkoušku. Vyučovali zde středoškolské profesori, cviční učitelé a katecheta. Vyučování mělo být bezplatné. Zkouška dospělosti opravňovala k funkci podučitele, nikoli však ke studiu na vysoké škole. Po dvouleté úspěšné praxi konal podučitel před komisí zkoušku učitelské způsobilosti a mohl být ustanoven definitivně na obecné škole. Po tříleté praxi měl možnost dosáhnout zvláštní zkouškou způsobilost pro měšťanské školy jako odborný učitel v některé ze 4 skupin předmětů. Absolventky ženských učitelských ústavů po provdání nesměly učit. Platil zde tzv. učitelský celibát.

Stanovila se nejvyšší úvazková míra (30 hodin týdně) a nejvyšší počet žáků na třídu byl 80. Zákon stanovil pravidelné vyplácení služného učitelům, které v této době činilo 300 – 600 zlatých v závislosti na tom, do které třídy (kategorie) školních obcí byla obec zařazena. Učitelům bylo přiznáno právo na penzi. Vždy po 3 letech měly být svolávány zemské konference učitelů. Byly zřizovány obecní učitelské knihovny.

Tento nový školský zákon z roku 1869 však měl řadu odpůrců, zejména mezi šlechtou a velkostatkáři, pro něž děti představovaly levnou pracovní sílu v zemědělství nebo v továrnách. Jejich aktivitou se podařilo tento zákon zhoršit tzv. Taafovou školskou novelou z roku 1883. Podle novely bylo na venkovských školách zavedeno pouze polodenní vyučování a byly také umožněny tzv. úlevy ve školní docházce, kdy na požádání rodičů nemusely děti dvanáctileté a starší od dubna do listopadu navštěvovat školu. Zvýšil se počet žáků ve třídě z 80 na 100 a zároveň se snížil učitelův plat. Ve vlastní učitelově práci se výrazněji při vyučování uplatňoval herbartismus (individualistická a intelektualistická pedagogika).

Počátky školství v Hořicích

Kdy byla v Hořicích zřízena první škola, není známo. Je však jisté, že už to bylo před rokem 1391. Dosvědčuje to listina z 8. dubna 1391, kterou rytíř Neplach z Ostrova upsal hořickému faráři a jeho nástupcům na svém statku ve Chvalině 5 kop českých grošů ročních úroků, aby byla denně sloužena mše svatá k uctění sv. Panny Marie a večer aby byla dle not zpívána od „Cleris do Scholis“ Salve Regina. Z 15. a 16. století se ale žádné zprávy o školství v Hořicích nedochovaly.

Z dalších písemných památek lze zjistit, že nejstarším místem, kde se hořické děti učily, byla škola, která stála u hřbitovní zdi vedle panského špitálu. Byla jednopatrová, vystavěná z kamene a založena byla

pravděpodobně v 1. polovině 16. století. Budova sice v roce 1646 vyhořela, ale brzy byla uvedena do původního stavu. Další pohroma školu potkala v roce 1738, kdy vyhořela nejen škola, ale i kostel a nejbližší okolí. Třetí požár postihl budovu v roce 1778. Nejdříve hořel kostel a od zřítivší se báně chytla i škola. Budova byla tehdy jen částečně opravena, takže se mohlo učit jen v přízemí. Tato škola byla definitivně zrušena v roce 1830 a ve 30. letech byla i s plotem u kostela zbořena.

Koncem 18. století škola čítala 217 žáků z Hořic, Doubravy, Chvaliny, Horní Dobré Vody a Dolní Dobré Vody.

Není také známo, kdy byla ve městě zřízena farní škola. Byla však vždy dvojtřídní. V roce 1820 byla jedna třída ve školní budově „U Špitálu“ a druhá v obecním domku zvaném „Kasárny“. Po zrušení školy „U Špitálu“ přesídlili žáci jedné třídy do obecního domu č. 241 na náměstí. Počet dětí rychle narůstal, a tak v roce 1833 měla škola 406 žáků ve dvou třídách. Od roku 1839 už byla škola trojtřídní. Dvě třídy byly umístěny v obecním domě č. 241, jedna v prvním patře a druhá v přízemí, v šenkovně. Třetí byla v obecním domku „V Kasárnách“. Byly to třídy smíšené, společné pro chlapce i pro dívky.

V roce 1845 vystavěla obec Hořice novou školu, která později sloužila jako dívčí škola. V roce 1855 vzrostl počet žáků na 678, a tak byla farní škola v Hořicích rozšířena na školu čtyřtřídní. Vyučoval v ní jeden učitel a tři podučitelé. Učitel, který zároveň provozoval chrámovou hudbu, dostával 400 zlatých a podučitelé 240, 220 a 200 zlatých ročně. Roku 1857 byla farní škola povýšena na školu hlavní s pěti třídami společnými pro chlapce i dívky. Teprve roku 1865 byly

dívky odděleny do paralelních tříd, pouze ve čtvrté třídě byli chlapci a děvčata vyučováni společně. Celkový počet žactva v roce 1857 byl 794. V roce 1865 bylo ke škole přistavěno nové křídlo a děvčata byla ve všech třídách oddělena od chlapců.

Novými školskými zákony z roku 1868 byly přeměněny školy hlavní na školy obecné. Současně byla obecná škola rozšířena na čtyřtřídní a v roce 1874 byla otevřena třída pátá. Počet dětí školou povinných však i nadále vzrůstal, proto musely být u většiny tříd zřízeny pobočky. Ve staré budově byl nedostatek vhodných místností, musely být tedy najímány místnosti v soukromých domech po městě.

Hořice se dlouho ucházely o měšťanskou školu. Když toho nemohly dosáhnout obvyklou cestou, vyslaly delegaci dokonce k samotnému císaři. Po dlouhých jednáních byla měšťanská škola zřízena a spojena s pětiletou obecnou školou. Město Hořice nešetřilo a postavilo velkolepou školní budovu za 24 285 zlatých. Budova byla vysvěcena 17. září 1876 za velké účasti občanů a oficiálních hostů. Škola byla postupně rozšířena z jednotřídní na trojtřídní. Mimo žáků z přískolených obcí Doubravy, Chvaliny a Libonice navštěvovali školu žáci ještě z dalších 27 okolních obcí. V roce 1886 byly v měšťanské škole od sebe odděleny třídy chlapecké a dívčí, avšak pod jednou správou.

Výnosem ministerstva z roku 1904 bylo nařízeno, aby byly od školního roku 1905/1906 odděleny školy obecné od měšťanských. V Hořicích tak měly vzniknout dvě samostatné obvodní obecné školy, každá pod vlastní správou – jedna pro západní obvod (Na Habru) a druhá pro východní obvod (Na Daliborce). Obě budovy však již

byly vystavěny dříve (v roce 1902, respektive 1903) a také se v nich již učilo.

Výstavba obecných škol Na Habru a Na Daliborce

O výstavbě jedné nebo dvou obecných škol v Hořicích se rozhodovalo několik let. Místní školní rada se nakonec na svém zasedání dne 12. září 1900 rozhodla pro variantu dvou obvodních škol.

Už v červenci 1899 byl ale stavebním odborem okresního hejtmanství v Hradci Králové schválen plán. V září téhož roku byl schválen rozpočet na stavbu obou škol a byla podána žádost o povolení půjčky. Náklady na stavbu školy pro západní obvod (Habr) činily 7 864

zlatých a na výkup pozemků pro obě školní budovy 16 310 zlatých. V květnu 1901 byla schválena půjčka u Zemské banky v Praze (na každou ze škol 150 000 K).

Pro školu západního obvodu bylo vybráno místo u Palackého náměstí. S kopáním se začalo 14. října 1901, do 30. října byly položeny základy. Dne 11. listopadu bylo provedeno betonování dna kotelny a provedena izolace proti vnikání vody. Během zimních měsíců se nepracovalo. Zjara se ovšem stavební práce rozběhly naplno. Již 1. března 1902 bylo zahájeno osazování hladkého kamenného soklu a o čtyři dny později začaly růst cihlové zdi. Hrubá stavba pokračovala velmi rychle, a tak mohly být 12. května vztyčeny krovy. Hned nato následovaly vnitřní i vnější omítky, jež byly hotovy během července. Většinu prací prováděly místní firmy a pouze ty práce, které nebyly v jejich silách, byly svěřeny cizím firmám. Do konce prázdnin 1902 byly všechny práce hotovy. V suterénu se nacházela kotelná na ústřední topení.

Škola byla pětiletá, obecná, smíšená, s pěti pobočkami, celkem tedy 10 tříd. U školy bylo zřízeno hřiště a školní zahrada. Východní část školy byla určena pro dívky, jižní pro chlapce.

Otevření a vysvěcení nové školy se konalo 8. září 1902. Městem šel slavnostní průvod, kterého se kromě žáků, studentů a hořických měšťanů zúčastnily i hořické spolky, např. pěvecký spolek Ratibor, učitelský spolek Budeč a další. Domy na Palackého náměstí byly ozdobeny prapory a okolí nové školy bylo přeplněno občany. Slavnost zahájil pěvecký sbor Ratibor, a potom se slova jako první ujal starosta města MUDr. Alois Tomsa. Po něm následovali další řečníci. Nakonec byla

budova školy vysvěcena. Poté se celý průvod odebral do kostela, kde byla slavnost otevření nové školy zakončena skladbou „TeDeum“.

Školní budova Na Daliborce byla vystavěna dle návrhu stejného architekta i za shodnou částku nákladů jako škola Na Habru. Stavba začala v květnu 1902 a hotova byla v červenci 1903. Budova byla ihned použita jako výstavní prostory pro hospodářsko-průmyslovou a uměleckou výstavu, která se v tomto roce v Hořicích konala. Výstava se protáhla až do 13. září, proto byl školní rok zahájen společným vyučováním v budově Na

Habru. Až 17. září 1903 byly děti rozděleny podle obvodů a začalo se vyučovat jak Na Habru, tak v nové budově Na Daliborce.

Obecná škola Na Habru v době Rakouska-Uherska (1902 -1918)

V roce 1905 se obecná škola Na Habru osamostatnila od měšťanské. Prvním řídícím učitelem se stal Josef Vrána. Tehdy školu navštěvovalo 504 dětí.

Vyučování probíhalo od pondělí do soboty. Náplní výuky byly mimo klasických vyučovacích předmětů i divadelní hry, různé přednášky, besedy či výstavy (zejména na konci školního roku nebo výstavy ženských ručních prací).

Během školního roku se děti účastnily mnoha církevních obřadů. Ty byly součástí církevních svátků, zahajovaly či ukončovaly školní rok, často také připomínaly jubilea a významné události v životě vládnoucí dynastie Habsburků. Sňatky, pohřby, kulatá výročí panování členů habsburské dynastie byly připomínány i při samotné výuce.

Během školního roku se podnikaly také vycházky či výlety do blízkých, ale i vzdálenějších míst (např. do Jičína, na Zvičinu, do Lázní Bělohrad, Hradce Králové ad.).

oddělení. Číslo řadné 47

Jméno a příjmení dítěte *Heřman Khom*

narozen(a) dne *29. dubna* 18 *99* v *Hořicích*

náboženství *katol.*

příslušný(á) domovem do *Hronova* v okrese *Mělnockém v Hořicích*

neodkovaný(á), začal(a) chodit do školy vůbec dne *10. září 1905*, do školy zlejší dne *12. října 1905*.

Jméno a stav otcův (nebo matčin) *Heřman Khom, lovní místo*

Jméno a stav poručníkův (nebo stravovatelův) *~*

Bydliště dítěte *Hořice, Havlíčkova ul. č. 57*

Klasifikace					Výkaz docházky školní														Poznámky
ve čtvrtletí	I.	II.	III.	IV.	Vyřídění propustek	dne	září	října	listopadu	prosince	ledna	února	března	dubna	května	června	července	srpna	
choval(a) se	/	/	/	/	/	1.													
učil(a) se	/	/	/	/	/	2.													
prospěl(a)						3.													
						4.													
v náboženství					/	/	/	/	/										
ve čtení					/	/	/	/	/										
v jazyce vyučovacím																			
v mluvnici																			
v pravopisu																			
v slohu (věcném učení)					/	/	/	/	/										
v psaní					/	/	2	2	/										
v počtech a v nauce o tvarech matematických					/	/	/	/	/										
v přírodopise a v přírodopyské																			
v zeměpise a v dějepise																			
v kreslení					2	2	2	/								/			
ve zpěvu					2	/	/	/	/										
v ženských ručních pracích																			
v tělocviku					/	/	/	/	/										
Vedlejší úprava písemných prací																			
Za- omluvených					/														
mluvených																			
půdní neomluvených																			
Měsíční součet půdní zameškaných																			

Jest způsobily(á) postoupiti do vyšší třídy (vyššího oddělení).

Vystoupil(a) dne ; vysvědčení na propuštěnou (na odchodnou)

vydáno dne

Od 80. let 19. století se v Čechách postupně ujala i tzv. „slavnost vánočního stromku“, kdy děti s velkou ochotou přinášely jménem svých rodičů dárky na stromeček nebo finanční příspěvky. K dárcovství se přidávala prostřednictvím místní školní rady i obec a během roku i řada soukromých osob. Byly obdarovávány zejména děti z nejchudších rodin. Nejpotřebnější dostávali oblečení (boty, kabáty, kalhoty, sukně), ostatní většinou ovoce, cukroví či polévku. Celá předvánoční podvečerní slavnost byla ve znamení písní a deklamací.

Mezi dárce patřil i neznámý dobrodinec, který posílal dětem z prvních tříd ob den 20 krajíčků chleba namazaného marmeládou. Tak to činil od 4. března do 25. dubna 1918.

Školní docházku více než dnes znemožňovala řada nemocí a epidemií. Jednalo se např. o spálu, angínu, dusivý kašel, svrab či různé podoby chřipky. Docházka však netrpěla jen kvůli nakažlivým nemocem, ale i proto, že řada dětí musela místo vyučování doma opatrovat menší sourozence.

Mezi významnější události pro žáky, ale i pro celé město bylo slavnostní odhalení Riegerova obelisku na vrcholu sv. Gotharda dne 8. září 1907. Účastnila se ho kromě mnoha tisíců lidí i řada vynikajících osobností.

Negativně do života všech lidí zasáhla 1. světová válka. Řada otců, ale i učitelů musela rukovat na vojnu, zhoršily se hospodářské, společenské i politické poměry v zemi. Kromě řady finančních sbírek pro válečné účely se uskutečňovaly sbírky vlněných, bavlněných a kaučukových odpadků, kovů (zejména mosazi) ad. Škola tak v roce 1917 přišla o svůj školní zvonek (vážil 3 kg a 29 dkg). Během téhož roku se pro nedostatek uhlí celkem

po tři období ve škole vůbec nevyučovalo. Situace se opakovala i o rok později. Tehdy se rozhodlo o tom, že vyučovat se bude pouze ve škole Na Daliborce a to tak, že se tam budou obě školy střídat. Děti ze školy Na Habru se učily v úterý, ve čtvrtek a v sobotu.

Zajímavostí z válečné doby je i přejmenování náměstí před školou. Z rozhodnutí obecního zastupitelstva ze dne 14. dubna 1916 obdrželo náměstí jméno arcivévody Karla Františka Josefa.

Obecná škola Na Habru v letech 1918 – 1939 (od roku 1932 rozdělená na školu chlapeckou a dívčí)

Na obecných školách byly tehdy povinné tyto předměty: náboženství, čtení a psaní, počty s naukou o tvarech měřických, přírodopis, přírodopyt, zeměpis a dějepis (vlastenecky zaměřený), kreslení, zpěv, ruční práce a tělesná výchova. Novými předměty byly občanská výchova, ruční práce pro hochy a nauka o domácím hospodářství pro dívky. I když náboženství zůstalo na prvním místě, rodiče měli právo své dítě z vyučování náboženství odhlásit. V roce 1923 byly vydány pro všechny předměty nové školní osnovy.

Po vzniku Československé republiky v roce 1918 došlo nejen k pochopitelnému odklonu od dynastie, ale i od církve, a to zejména katolické. Dokladem toho bylo např. upuštění od náboženských úkonů na úvod a závěr školního roku. Do popředí zájmu se dostaly postavy prvního prezidenta T. G. Masaryka či mistra Jana Husa.

Velkou vážnost si také po 1. světové válce získali legionáři. Celý spolkový a veřejný život po válce velmi ožil.

Děti se účastnily téměř všech oslav a připomenutí významných dnů, výročí a událostí v obci. Jednalo se třeba o vznik ČSR, narozeniny T. G. Masaryka, upálení mistra Jana Husa, o výročí spojená s J. A. Komenským, Bedřichem Smetanou, Aloisem Jiráskem ad. Žáci se také zúčastnili zasazování „lip svobody“ 3. 4. 1919 nebo uvítání sokolů ze Slovenska na místním nádraží dne 21. 6. 1924. Setkali se s prezidentem Tomášem Garriguem Masarykem. V galerii plastik probíhaly i Masarykovy oslavy 80. narozenin a galerie poté nesla jeho jméno. Za připomenutí stojí slavnostní odhalení pomníku Karla Václava Raise před naší školou dne 26. 6. 1932. Pomník byl postaven Průmyslovým muzeem a Galerii plastik v Hořicích. Za děti všech místních národních škol byl k pomníku položen věnec s nápisem „Od našich dětí“, který byl zakoupen z dobrovolných sbírek národních škol.

Většina občanů vítala vznik samostatné Československé republiky, a proto se i dětem promítaly filmy s tematikou oslavující tento významný okamžik. Zhlédly např. představení Československé vojsko a život jeho v Rusku a ve Francii, Triumfální příjezd prezidenta Masaryka do Prahy nebo Legionáři v Rusku a na Sibiři. Den vzniku republiky byl náležitě připomínán i v dalších letech. Významnější akcí byla výstava pořádaná při příležitosti 10. výročí trvání republiky, která probíhala na konci června 1928. Děti při ní vystavovaly svoje práce a zúčastnily se jí i venkovské školy a škola Na Daliborce.

Konaly se ale i akce, které nesouvisely s politikou. Slavil se Svátek matek, Den dětí, žáci se svými učiteli připravovali vánoční představení, různé besedy, výlety apod. Děti tak mohly zhlédnout např. výstavu hub, kterou ve škole Na Daliborce uspořádal profesor M. Smotlacha, nebo výstavu uměleckých fotografií J. Sudka.

Po první světové válce nastal značný úbytek žáků, proto byly na čas zrušeny 4 tzv. pobočné (paralelní) třídy. Nejmenší počet dětí byl v roce 1926, kdy bylo zapsáno 211 dětí (v roce 1918 školu navštěvovalo 482 žáků). Pak začal počet dětí růst a opět byly ve všech ročnících zřizovány pobočné třídy.

Na zmírnění útrap po válce se podílel i místní učitelský sbor, který věnoval pomocnému fondu pro vdovy a sirotky po učitelích padlých ve válce celkem 590 korun a 11 haléřů. Pro děti nemajetných rodičů byly pořádány v prvních poválečných letech různé sbírky a dobročinné akce. Kromě těch nejvýznamnějších o Vánocích se pořádaly třeba mléčné akce, při nichž bylo dětem zdarma poskytováno 4x týdně mléko. Dětem se také podávala polévka či kakao, oboje bylo rozdělováno z amerického daru zdarma či za drobnou úplatu. Později bylo ze stejných prostředků rozdáváno mýdlo. O Vánocích většina místních textilních firem darovala pro potřeby nejchudších žáků látky, nejčastěji flanel, ze kterých si děti mohly nechat ušít nové oblečení, zejména košile. Přispívaly ale i místní finanční ústavy (banky, záložny) a sociální komise města Hořic. Z těchto peněz bylo zakoupeno další potřebné oblečení (boty, kabáty, obleky, punčochy, zástěry, ponožky, podvazky ad.), potřeby do školy (knížky) či drobné pamlsky ve formě ovoce. Poskytování stravování pro děti nezaměstnaných rodičů pokračovalo i v následujících letech.

Zahanbit se nenechali ani žáci. Ti mezi sebou vybírali peníze ve prospěch slepých dívek v Praze na Kampě nebo zakoupili losy ve prospěch ústavu pro hluchoněmé v Praze. Ve prospěch chudých dětí a dětí

nezaměstnaných rodičů plynul také zisk ze žákovské akademie.

I nadále se muselo šetřit, zejména topivem. Docházelo proto k některým omezením ve výuce či provozu školy. Do školní budovy se tak v zimním období chodilo jen vchodem z východní strany. Během února 1929 byla škola na více než jeden týden uzavřena úplně. Příčinou nebyl jen nedostatek uhlí, ale i chřipka a omezení dopravy z důvodu velkých mrazů a sněhových vánic. I přes neustálé topení mráz ve škole poškodil vodovod a splachovací zařízení.

Po válce docházelo v Čechách k další vlně elektrifikace. V haberské škole bylo v roce 1923 zavedeno elektrické zvonění nákladem 564 korun. Tři zvonky byly umístěny v přízemí a po jednom v každém poschodí. Došlo i k rozšíření elektrického osvětlení v 1. poschodí nákladem 464 korun. V roce 1925 město vynaložilo další finanční prostředky na částečné opravy na školní budově. Opravena byla římsa a štít, pořízena byla nová kuchyňská kamna v bytě školníka, zakoupeny byly 4 rolovací záclony a další drobnosti. O rok později byl pro řídícího učitele zřízen byt v Tylově ulici čp. 53. V roce 1927 proběhla oprava střechy a byly koupeny nové tabule do tříd. O prázdninách v roce 1937 dostala střecha školy nový plechový kryt v hodnotě 13 716 korun a proběhla i oprava kotelny v hodnotě 5 783 korun.

Přetrvávajícím problémem i v meziválečném období byla různá onemocnění. Velice časté byly chřipky, spalničky nebo plané neštovice. Jedna žákyně třetí třídy dokonce zemřela na záškrť. Nemoci se nevyhýbaly ani učitelům. Jestliže byli nemocní pedagogové, zastupovalo se nebo se učilo v půldnech.

Prostory školy i samotné děti proto podstupovaly více či méně pravidelné prohlídky lékařů. Ti také začali děti na některé nemoci očkovat. V druhé polovině 30. let se na škole nově zavedla plánovitá péče o zuby, kontroloval se i stav štítné žlázy u dětí. Přesto i v tomto období byla škola po dva týdny uzavřena pro epidemii.

Počátkem školního roku **1932/33** byla škola z rozhodnutí zemské školní rady v Praze rozdělena na **dvě samostatné pětitřídní školy** – dívčí a chlapeckou. Obě školy i nadále společně používaly ředitelnu, knihovny a učební pomůcky. Společně také organizovaly řadu akcí. Od tohoto roku byla v budově školy Na Habru umístěna také pomocná škola.

Na výuce se kromě „hlavních“ učitelů podíleli i „vedlejší“ vyučující, kteří učili ženské ruční práce a náboženství. Ruční práce vedly vždy učitelky a náboženství vyučovali zástupci tří nejvýznamnějších církví u nás. Kromě římskokatolického katechety to byl vikář československé církve bratrské a učitelka československého náboženství. Po první světové válce se poprvé objevují děti, které nevyznávají žádné náboženství, a proto se výuky náboženství nemusí účastnit. Jako výpomocný učitel působil na naší škole v roce 1930/31 malíř Quido Kocian, syn známého sochaře Quida Kociana.

V roce 1935 navštívil město ministr školství Dr. Černý, který se podepsal na pohlednici školy.

Významnou, ale bohužel smutnou událostí roku 1937 bylo úmrtí prvního prezidenta ČSR Tomáše Garrigua Masaryka. Ve smutečně vyzdobené tělocvičně si žáci vyslechli „slavnost na paměť“ prezidenta Osloboditele, která byla vysílána rozhlasem pro všechny

školy. Všechny děti, kromě prvních tříd, podepsaly kondolenční listiny. V den pohřbu bylo ve školách prázdkno.

V druhé polovině 30. let začalo být aktuální nebezpečí nacismu, hrozil válečný konflikt. Při výuce bylo zdůrazňováno vlastenectví a významné osobnosti české historie. Kromě již dříve zmíněných to byl např. Svatopluk Čech či Jaroslav Vrchlický. Dětem byly promítány přednášky s vojenskou či brannou tematikou: Válečný odboj čs. mládeže, Zamořeno yperitem nebo Nemocnice v úkrytu. Proběhla i první poplachová cvičení, nově se zavedla branná výchova. Vyvrcholením těchto obranných snah byl dětský den konaný v červnu 1938, který nesl podnázev Dvacet let Československé republiky a Obrana státu.

Do života všech lidí včetně naší školy neblaze zasáhly události před i po Mnichovské konferenci v roce 1938. Již při první mobilizaci narukoval do armády jeden učitel z dívčí školy a další musel jít zastupovat za narukujícího kolegu do Jeřic. V září 1938 byl ve škole nacvičován rychlý odchod dětí ze tříd, jak se zachovat při leteckém útoku apod. Celé tyto přípravy však skončily s podpisem mnichovského diktátu, s odstoupením území Sudet, s demobilizací armády. V nastávajícím období tzv. druhé republiky bylo nařízeno vyvěsit ve všech místnostech školy střední státní znak a kříž s ukřížovaným Kristem.

Nezvanou návštěvu neměla v pohraničí jen naše republika, ale měla ho i naše škola v noci na 25. listopad 1938. Do školní budovy se vloupali neznámí zloději a vypáčili všechny skříně a zásuvky stolů. Odcizili radiopřijímač v ceně 1045 Kč, vkladní list, menší peněžní hotovost a 2 pracovní pláště. Značnou škodu způsobili poškozením školního nábytku.

Obecná škola Na Habru v letech 1939 – 1945 (do roku 1941 rozdělená na školu chlapeckou a dívčí)

Po obsazení zbytku Československa německými nacisty 15. 3. 1939 byl v českých zemích vytvořen Protektorát Čechy a Morava a na Slovensku Slovenský štát. Nacismus jako německá forma fašismu postupně a v různých formách likvidoval i školu a výchovu

v okupovaných evropských státech. Nacistické represe zasáhly postupně celé české školství. Obecná a měšťanská škola byly přeměněny podle německého vzoru tak, že obecná škola (Volksschule) se stala čtyřletou a měšťanská škola (přejmenovaná na hlavní školu – Hauptschule) výběrovou. Na všech školách byl zvyšován počet hodin německého jazyka, některé předměty byly zčásti nebo zcela vyučovány německy a byl zvýšen tlak na propadání žáků, kteří byli nuceni odcházet do „praktického života“. Vyučování některých předmětů (česká literatura, dějepis, zeměpis) bylo omezováno. Z učebnic byly odstraňovány všechny zmínky o svobodném Československu a jeho významných představitelích v minulosti i současnosti. Cenzura neblaze zasáhla i školní knihovny, z nichž byla vyřazována díla národního a vlasteneckého charakteru nebo taková, která nevyhovovala novým směrům německé výchovy. Odstraněny musely být znaky bývalé čs. republiky, busty a obrazy Tomáše Garrigua Masaryka.

Dětem musela být vysvětlena nová situace v zemi, bylo jim sděleno, jakým způsobem mají zdravít, že se nemají shlukovat před školou či chodit ve větších skupinkách. Byly také zrušeny veškeré vycházky, exkurze, výlety apod. Německý jazyk se vyučoval povinně v 1.- 2. ročníku 4 hodiny týdně, v 3. – 5. ročníku 7 hodin týdně. Učitelé se museli zdokonalovat v německém jazyce a podrobit se ústní i písemné zkoušce.

K 1. 12. 1941 bylo provedeno sloučení obou zdejších škol ve školu smíšenou. Navíc od školního roku 1943/44 byly rozhodnutím nadřízených úřadů a

vládním komisařem města Hořic zabrány 3 učebny a tělocvična pro zimní hospodářskou školu. Ve školní budově tak byly umístěny tyto školy: obecná škola pro západní obvod, 3 třídy obecné školy pro východní obvod, pomocná škola a zimní hospodářská škola. Vzhledem k nedostatku místností bylo zavedeno polodenní vyučování. S okamžitou platností byla na obecních školách zavedena vyučovací hodina o 50 minutách.

Žáci také byli ve zvýšené míře vedeni ke spořivosti. Během jednoho školního roku se jim podařilo nasbírat přes 30 tisíc korun. Děti se musely věnovat i různým sběrům – léčivých bylin, papíru, kostí, textilií. Pomáhaly při hubení přemnožených chroustů a během akce se jim podařilo sebrat 885 litrů chroustů!

I v období Protektorátu byla škola několikrát uzavřena. V roce 1943 musely být učebny 4. tříd třikrát dezinfikovány, neboť se ve zvýšené míře objevila spála a záškrť. Sedm žáků bylo převezeno do nemocnice, jedna žákyně této nemoci podlehla.

V této nelehké době se zastupitelé města snažili pomoci nejchudším dětem. Ve škole jim byla vařena bílá káva, přičemž náklady této akce nesla Okresní péče o mládež. Vyučování bylo nejvíce omezeno v posledním půlroce války. 29. ledna 1945 byla budova zdejší školy zabrána pro vojenské účely. Žáci docházeli jednou týdně do budovy sochařské školy, kde se provizorně učili a dostávali domů úkoly. Při osvobození v květnu 1945 byly v budově obecné školy umístěny jednotky a útvary čsl. branné moci. Vyučováno tak bylo polodenně v dosavadní budově sochařské školy a v budově dívčí měšťanské školy.

Škola Na Habru v letech 1945 – 1948

Po osvobození Československa došlo k návratu k předválečným poměrům ve školství pouze s tím rozdílem, že hned od roku 1945 byla prakticky uskutečňována devítiletá školní docházka, protože většina dětí chodila dobrovolně i do 4. ročníku měšťanské školy. Další změny však na sebe nenechaly dlouho čekat. Na školy je zaváděno vyučování ruského jazyka od 3. a 4. tříd národní školy, výtvarná výchova a technická výchova. Pro učitele bylo uzákoněno vysokoškolské vzdělání.

Školní rok 1945/1946 byl zahájen ve vlastní budově Na Habru rozhodnutím zemské školní rady ze dne 23. 8. 1945. Rozhodnutím ministerstva školství bylo v Hořicích zřízeno reálné gymnázium a vzhledem k nedostatku vhodných místností bylo 6 tříd i s ředitelnou a sborovnou umístěno v budově obecné školy Na Habru. Mimo to byly v budově ještě 2 třídy pomocné školy. Zimní hospodářská škola přesídlila během měsíce října do vlastní budovy.

Škola byla opět rozdělena na chlapeckou a dívčí část. Řídícím učitelem se stal Josef Novotný, dívčí část vedla Božena Fiedlerová.

Počet dětí po válce stoupal z důvodu odstěhování rodin do pohraničí jen pozvolna, a proto byli chlapci a dívky vyučováni společně. Začalo se více dbát na zdravotní stav žáků, zejména na prevenci před nemocemi. Byla zavedena pravidelná očkování, konaly se různé stravovací akce (polévky, vitamíny). Pro lepší

spolupráci školy a rodiny byly nově založeny rodičovské spolky.

I doba poválečná s sebou přinášela potřebu častých sběrů papíru, kostí, hadrů aj. či sbírek na pomoc Slovensku nebo Opavsku. Během první poválečné zimy trpěla škola nedostatkem otopu, a tak se učilo jen 3 dny v týdnu.

Během roku se připomínaly významné události a osobnosti z válečné doby. Často to byly týdenní akce – „týden“ M. R. Štefánika, české knihy, proti alkoholismu, dětské radosti, míru, lesů apod. Slavilo se nejen výročí vítězství proletářské revoluce v SSSR, ale i výročí prezidentů Masaryka či Roosevelta. Žactvo se také účastnilo pietních slavností ve dnech 5. a 9. května 1946. Na čestném místě ve školní budově byl vyvěšen seznam všech padlých a umučených hrdinů, kteří v době okupace zahynuli ve městě a jeho nejbližším okolí. Na školní budově byla též umístěna pamětní deska Karla Španiela z Chlumu, který byl 6. 5. 1945 zastřelen okupanty u školní budovy.

Dne 13. 5. 1946 navštívil zdejší školu ministr školství a národní osvěty Zdeněk Nejedlý.

Škola Na Habru v letech 1948 – 1968

Po únorovém převratu byl významný zejména zákon z dubna 1948 o základní úpravě jednotného školství. Byla vytvořena jednotná školská soustava, do níž byly začleněny všechny druhy škol s výjimkou škol vysokých, a stanoven společný výchovný cíl v duchu

socialismu. Do školské soustavy byly dle výše zmíněného zákona začleněny školy mateřské pro děti od 3 do 6 let, školy I. stupně, školy II. stupně a školy III. stupně pro starší mládež (gymázia, odborné školy aj.). Všechna mládež se vychovávala po dobu povinné školní docházky, jež byla prodloužena na 9 let. Všechno školství bylo postátněno, pokud už nebylo státní. Základní školní vzdělání, jež poskytují školy I. a II. stupně, bylo povinné, jednotné a bezplatné. Další školský zákon z dubna 1953 dobudoval důsledně jednotnou školu. Školská soustava zahrnovala školu mateřskou s nepovinnou docházkou, osmiletou střední školu povinnou pro mládež od 6 do 14 let, jedenáctiletou střední školu, jejíž tři poslední ročníky byly výběrové, a odborné základní a výběrové školy. Třetí poválečný školský zákon z prosince 1960 poprvé v historii zahrnul do školské soustavy veškeré školy a výchovná zařízení od nejranějšího věku po školy vysoké a vzdělávací zařízení pro soustavnou výchovu a vyučování pracujících při zaměstnání. V systému školství předškolní výchovu zajišťovaly jesle (děti do 3 let) a mateřské školy (děti od 3 do 6 let). Základní vzdělání dávala všem žákům mezi 6. - 15. rokem základní devítiletá škola (ZDŠ), jež byla podle dalšího zákona z roku 1978 zrušena k srpnu 1984. V malých obcích bylo možno zřídit ZDŠ jen s nižšími ročníky, tj. s 1. – 4. (5.) ročníkem. Povinná školní docházka však byla opět devítiletá. Na ZDŠ navazovaly školy střední a na ně školy vysoké. Na vesnici se zřizovaly též tzv. zemědělské útulky a školní družiny.

Od školního roku 1948/49 došlo ve škole Na Habru k řadě změn. Ředitelem byl ustanoven učitel Josef

Čurda. Škola dostala nový název Národní škola a žáci se vyučovali společně v pěti ročnících a pěti třídách.

Během tohoto školního roku došlo k rekonstrukci ústředního topení. Byla zrušena feriální sobota a byl zaveden šestidenní pracovní týden a feriální půldny ve středu a v sobotu odpoledne. Založena byla školní kuchyně v bývalém hostinci „U Kořínků“, později bylo stravování doplněno i podáváním svačin – mléka a bílé kávy.

Patronem školy se stal v roce 1948 závod 201 Lina v Hořicích, později také Mileta 01 a JZD Lukavec, respektive Dobrá Voda.

Během 50. let sloužila škola i nadále k různým účelům. V roce 1951 po dobu hlavních prázdnin byla v přízemí školy umístěna mateřská škola. Ve stejném roce všechny prostory, které až dosud používalo reálné gymnázium, převzala vojenská správa pro učiliště

důstojnického dorostu (prostory držela až do roku 1954).

V roce 1952 došlo k prvním schůzkám pionýrů a také k první škole v přírodě. Konala se ve Volském Dolu v Rondiakově zotavovně hořických škol a trvala 3 týdny. V dubnu téhož roku byla provedena celková oprava školní tělocvičny, byla přeložena podlaha a tělesa ústředního topení byla zapuštěna do zdi.

Podle nového školského zákona byla v roce 1953 přeměněna škola národní na osmiletou střední školu v Hořicích Na Habru. Dále byla zřízena v budovách bývalé chlapecké a dívčí střední školy jedenáctiletá střední škola. Touto reformou tak zaniklo reálné gymnázium akademika Dr. Zdeňka Nejedlého, umístěné v budově národní školy Na Habru (v posledním roce svého trvání v průmyslové škole sochařsko-kamenické). Škola Na Habru zahrnovala severozápadní oblast Hořic a obce Lukavec, Dobrou Vodu a Chodovice a dále Bílsko a Chlum. Toto rozdělení se týkalo 6. - 8. ročníku, u Lukavce i 5. ročníku. Dvě skupiny školní družiny byly umístěny na Revolučním náměstí v domě dr. Proche a poté v bývalém hostinci U Birnerů na Palackého náměstí. (Od roku 1960 byla školní družina umístěna v lepších podmínkách v budově bývalého okresního soudu, kde děti dokonce mohly sledovat televizní vysílání!)

Od roku 1953 se ještě více ve výuce objevovaly akce oslavující narozeniny významných komunistických politiků (Stalina, Lenina, Zápotockého), dále besedy (s pionýry, partyzány, významnými politiky, příslušníky SNB), oslavy armády, připomenutí různých výročí (VŘSR, 1. máj, SNP, MDŽ, Dny horníků), sliby pionýrů apod. Konaly se ale i kulturní akce, často ve spojení s patronátními závody, dále různé besídky (s dědou

Mrázem), Mezinárodní dny dětí či exkurze do blízkých podniků. Nezanedbávala se ani účast na sportovních soutěžích. Pravidelné byly např. štafety Poselství míru a přátelství, lehkotletické trojboje, různé lyžařské či turisticko-orientační závody, 100 jarních km. Cvičenci se připravovali na spartakiádu, řada dětí navštěvovala zájmové kroužky (Pionýr, Mičurincův). Mezi povinné akce patřily i sběry škůdců na polích, zejména mandelínek či chroustů, nebo různé brigády na pomoc zemědělcům (sklizně brambor, cukrovky, chmelu).

Samozřejmostí byly i školní výlety, popř. školy v přírodě. Podařilo se navázat vztahy se školami na Slovensku (Habovka, Trstenná). Děti si navzájem dopisovaly a posléze se i navštívily.

Škola se postupně vybavovala moderním zařízením (nábytkem, promítačkami), byly zřizovány dílny pro truhlářské či zámečnické práce.

Do konce roku 1958 byla provedena instalace vodovodu do některých tříd a na hygienická zařízení ve škole. Bylo zasekáno elektrické vedení ve sklepě a ve sborovně či upravena dílna pro polytechnickou výchovu. Nové prostory pro zřízení dílen byly získány přestěhováním zvláštní školy do budovy uvolněné po pedagogické škole. V suterénu byla nově zařízena strojovna, v přízemí byla vybudována nová elektroinstalace. V prvním patře byla z jedné učebny zřízena promítací místnost, která sloužila i jako hudební síň. Rozšířilo se a upravilo cvičiště a hřiště, bylo přemístěno doskočiště a upravil se terasovitý břeh.

Od roku 1960 se původní osmiletá škola změnila na devítiletou střední školu, přičemž první stupeň byl do 5. třídy. V tomto roce byla naše škola také vybrána jako

průzkumná škola. Školu navštěvovali pracovníci ústavu pro další vzdělávání učitelů za účelem hospitací.

Ve školním roce 1961/62 byli žáci poprvé hodnoceni na vysvědčení jen dvakrát za školní rok (dříve byli hodnoceni po čtvrtletích). V témže roce proběhly ve městě oslavy připomínající 600 let od první písemné zmínky o městě Hořice.

V roce 1963 proběhly ve škole další stavební úpravy. Pokračovalo se v nové elektroinstalaci, byla vybavena temná komora, z bývalé sborovny byla zřízena nová třída a z dějepisno-zeměpisného kabinetu se stala sborovna. Od této chvíle mohly být všechny třídy v budově školy. Učebny byly navíc nově vybaveny magnetickými tabulemi, promítacími přístroji či zatemněním. Pro 6. - 9. třídy byly zřízeny odborné učebny a žáci do nich začali během vyučování přecházet. Vzniklo tak 6 odborných učeben (matematika + výtvarná výchova, jazyková učebna, fyzika + chemie, přírodovědné předměty, zeměpis + dějepis, hudební výchova + literatura). Školní družina a pro velký počet dětí i 1. třída však stále sídlily na Revolučním náměstí, kde bylo středisko veřejné bezpečnosti a družiny mládeže.

Od roku 1966/67 probíhala v 8. – 9. třídách diferenciací žáků dle jejich nadání a zaměření. Do „A“ tříd chodily studijní typy žáků, do „B“ tříd praktické typy žáků. Hlavním předmětům vyučovali v souběžných třídách stejní učitelé. Velký ohlas si v roce 1966 při oslavách VŘSR vysloužila bigbeatová skupina žáků třídy IX. A ve složení Sezima, Vagenknecht, Flejberk, Novák a Linhart. Ve stejném roce došlo i k reorganizaci rozvrhu,

kdy sudé soboty už byly volné a nemuselo se chodit do školy. Narostlo ale odpolední vyučování.

Továrně Karosa byla prodána chata na Přední Labské, kam děti často jezdily na školu v přírodě. Prodej se však uskutečnil s podmínkou, že hořické školy budou mít na chatu i nadále přístup.

Největším problémem školy však nadále zůstával špatný stav budovy školy. Probíhaly jen dílčí opravy vnitřních prostor – v roce 1966 bylo např. instalováno nové ústřední topení, které proběhlo svépomocí za účasti 82 tatínků. Z důvodu padající omítky musela být škola ohrazena drátěným plotem a nad vchody byla udělána vznosná dřevěná „nebesa“. O špatném stavu budovy vyšel i článek v novinách.

Do života školy začaly přiměřeně zasahovat i pozitivní změny ve společnosti. Kroužek Pionýru byl

oddělen od školy a docházka do něj se stala dobrovolnou. Naopak svou činnost obnovil Junák a Sokol. Byla také obnovena místní Věž samostatnosti. Na 1. máje šli do průvodu jen dobrovolníci. Určité změny nastaly i při výuce dějepisu. Negativem tohoto období byl naopak nárůst záškoláctví a zhoršený prospěch žáků (21 žáků neprospělo!).

Škola Na Habru v letech 1968 – 1989

Od roku 1978 na základě zákona z roku 1976 byla povinná školní docházka prodloužena na 10 let (od 6 do 16 let) a celá populace mládeže od 1. 9. 1978 získává střední vzdělání. Školskou soustavu tak tvoří jesle a mateřské školy pro děti do 6 let, základní školy, které se dělí na první stupeň s 1. až 4. ročníkem (děti od 6 do 10 let) a druhý stupeň s 5. až 8. ročníkem (děti od 10 do 14 let), střední školy, členící se na střední odborná učiliště, gymnázia, střední odborné školy a konzervatoře, vysoké školy a zařízení pro výchovu a vzdělávání dospělých. Učitelé základních a středních škol jsou zásadně připravováni na vysokých školách.

Po bouřlivých srpnových událostech roku 1968 se vše vrátilo zpět do starých kolejí a to i na škole Na Habru. Pokračovaly akce známé již z dřívější doby. Za zmínku stojí třeba branné závody (Dukelský závod branné zdatnosti, O partyzánský samopal), účasti na celorepublikových akcích jako byly spartakiáda, závod míru pionýrů, vědomostní olympiády, různé soutěže v recitaci či zpěvu (Puškinův památník) nebo různá

sportovní klání (Běh předvoje, Běh Mladé fronty). Škola také nabízela řadu zájmových kroužků – kromě Pionýra třeba kroužek sborového zpěvu, který vystupoval pod jménem Haberáček.

Jako významnější událost lze zmínit zasazení lípy – „stromu svobody“ při příležitosti 50 let od vzniku ČSR před školní budovou. Celý rok se připomínalo 25. výročí osvobození od okupantů v roce 1970. Vysadily se šeríky před školou při příležitosti 30. výročí osvobození naší vlasti. V roce 1975 se otevřel koutek revolučních tradic a ve stejném roce čekalo příjemné překvapení členy místního cyklistického kroužku, kteří byli v televizním pořadu Vlaštovka. I nadále také fungovala spolupráce se školou v Trstenné a nově si žáci dopisovali i s kamarády ze SSSR. V roce 1982 byla též přivítána delegace z Černigovského okresu. Událostí pro celé město pak byly poměrně časté projížďky cyklistického Závodu míru městem nebo prvomájové průvody.

Mezi novinky, které se objevily ve výuce v tomto období, patří zejména využití rozhlasových relací ve výuce nebo od roku 1976 plavecký výcvik v Jičíně.

Žáci 9. třídy odcházeli po ukončení své zdejší školní docházky buď přímo na střední školy, nebo se vyučit přímo pod nějaký podnik. V roce 1970 byla pro žáky 9. ročníku vytvořena rozmisťovací komise, která spolutrochovala o vhodném umístění vycházejících žáků do dalších škol. V letech 1981 - 1983, po zrušení povinného devátého ročníku, škola poskytovala třídu, kam docházeli žáci, kteří po ukončení osmé třídy neodešli na střední školy. Chodili sem žáci nejen z hořických škol, ale i z širokého okolí.

Kvůli vzrůstajícímu počtu dětí se muselo několikrát během 70., ale zejména 80. let, přistoupit k tomu, že se některé třídy vyučovaly mimo svoji

budovu. Ve školním roce 1975/76 jezdily 3. třídy do Lukavce, v 80. letech se učila jedna třída v improvizované učebně na náměstí v budově jídelny SPŠK. V některých letech se muselo učit i v kulturním domě Koruna, 2. třídy jezdily do Třebnouševse a 4. třídy se střídaly v Lukavci. Naopak v lednu 1985 se 6. a 7. třídy několik dní neučily, protože propůjčily své učebny ZŠ Komenského, kde nebylo možné pro silné mrazy vytopit učebny.

Do výuky nepříjemně zasáhl i nedostatek energie, zejména uhlí. V roce 1979 byly ministerstvem vyhlášeny tzv. uhelné prázdniny. Původně měly být mezi 8. - 14. lednem, ale byly nakonec prodlouženy až do 26. ledna. Pololetí se tak prodloužilo až do 10. února.

Patronátním podnikem školy byla v 70. letech Karosa, v 80. letech pak i JZD Dobrá Voda.

Ve škole probíhaly také dílčí stavební úpravy. V roce 1968 byla jedna dílna nahrazena učebnou a ze skladiště byly udělány záchody. Dne 1. 8. 1969 začala vytoužená generální oprava školy, kterou prováděl Okresní stavební podnik v Jičíně. Oprava školy se neplánovaně protáhla na téměř 4 roky. Škola dostala novou omítku, byla vyměněna okna, opravovala se střecha. Ve 2. poschodí v rohové třídě byla zbudována přepážka a vytvořil se nový kabinet pro výtvarnou výchovu. Schválilo se také zrušení jižního vchodu a schodiště, kde byly zbudovány další kabiny a místnost pro promítání. Do provozu byly také uvedeny nové dívčí i chlapecké záchody. Dále se upravovaly dílny a ve sklepních prostorách šatny a dvoje schodiště. Nakonec se vymalovaly třídy a chodby. Během těchto prací byla významným způsobem narušena výuka, neboť se

nemohlo vyučovat vždy v té části, kde se dělala omítka a měnila okna. Učit tak bylo možné jen v 7 třídách, žáky i učitele čekalo směnování. To probíhalo tak, že 1. - 5. třída se vyučovala dopoledne a 6. – 9. třída odpoledne. Po dvou týdnech si čas výuky vyměnily. V školním roce 1971/72 se 4. třída z důvodu nedostatku prostor musela učit na ZDŠ Komenského. Omezena byla i výuka tělocviku, protože školní hřiště a cvičiště se v dobu stavby proměnily na velké skladiště materiálu.

Další stavbou, která měla sloužit škole, ale i širší veřejnosti, byla výstavba nového hřiště naproti škole (v tuto dobu se plánovala i přístavba školy). Stavba byla zahájena v dubnu 1979 a hotova byla v létě 1981. Ve stejném roce byl i upraven byt pro pana školníka, kdy mu byla k stávajícím prostorám přičleněna ještě jedna místnost.

Škola Na Habru v letech 1989 – 2002

Po sametové revoluci v listopadu 1989 došlo k řadě změn i ve školství. Nejprve se oficiálně zavedl titul pan učitel a paní učitelka a pozdrav dobrý den. Změnily se i nástěnky, v občanské výuce a dějepisu se změnila náplň výuky. V probíhajícím pololetí nebyly tyto předměty na některých školách klasifikovány.

Pokračovalo se ve změně z osmileté základní školy na devítiletou. Délka 1. a 2. stupně se tak změnila z 4 + 4 roky (v době osmileté základní školy) na 4 + 5 let (v době devítileté základní školy). To platilo v letech 1990 - 1995, kdy poslední rok povinné devítileté školní

docházky bylo možno absolvovat na střední škole. To prakticky znamenalo systém 4 + 4 + 1 rok. Počínaje školním rokem 1995/96 se přešlo na stávající systém 5 let na 1. stupni a 4 roky na 2. stupni.

Od roku 1990 lze povinnou školní docházku plnit nejen na základní škole, ale znovu i na gymnáziu.

Polistopadové změny zasáhly přirozeně i naši školu. Dne 4. ledna 1990 nebyla vedení školy vyslovena důvěra, a proto paní ředitelka Hana Zoufalá odešla na ZŠ Daliborka a její zástupkyně paní Květa Kováčová odešla do důchodu. Na místo ředitele byl osloven pan učitel Jan Ponikelský, jeho zástupkyní se stala Irena Tomášková.

V únoru 1990 obnovily svoji činnost některé dětské organizace – např. Junák. Pionýři se stali dobrovolnou mimoškolní organizací (ve škole ale ještě působili do konce školního roku). V rámci běžné výuky došlo k redukci mimoškolních aktivit, různých oslav výročí apod. Byla posílena výuka tělesné výchovy, nově otevřen kroužek křesťanské výchovy. Od dubna se ve škole začal, zatím nepovinně, vyučovat anglický jazyk. Poprvé se konalo cvičení v přírodě bez branných prvků a poprvé se slavil Den Země. Účast na 1. máji se stala dobrovolnou.

Mezi novinky patřila zejména celonárodní sbírka na konto Míša, účast na akcích typu – „Jičín - město pohádek“, odlišťování v ovocnářských sadech apod. Záslužnou činnost vykonávaly děti také tím, když se staly sponzory („adoptivními rodiči“) několika zvířat ze ZOO ve Dvoře Králové nad Labem. Jednalo se o mládě antilopy losí – Patrika a později také o supa afrického, husičky stromové a o spolumajitelství paky horské. Mezi

zajímavé školní akce 90. let patřil maratónský běh, který byl soupeřením mezi školami Na Habru a Komenského. Zajímavé byly i besedy se známými osobnostmi – např. s publicistou Radkem Johnem, zpěvákem Jankem Ledeckým, s lékařem Jiřím Presslem na téma drogová závislost nebo se spisovateli pro dospívající mládež Stanislavem Rudolfem a Lenkou Lanczovou.

Mezi mimořádné události ve škole lze zmínit chřipkové prázdniny před Vánocemi v roce 1995 nebo založení časopisu Haberáček žáky 9. ročníku v lednu 1997.

Ve své činnosti pokračovalo i SRPŠ (Sdružení rodičů a přátel školy), ale už pod pozměněným jménem Spolek přátel ZŠ Na Habru v Hořicích. Ve školním roce 1989/90 si žáci poprvé mohli užít pololetních a velikonočních prázdnin.

Na počátku 90. let byly pro žáky devátých tříd základních škol z Hořic i okolí, kteří se nedostali na střední školy, otevřeny dvě společné třídy. Ty sice patřily ZŠ Na Habru, ale pro nedostatek prostor se muselo vyučovat v jedné učebně v drogistickém internátě a v jedné třídě v SOU zemědělském. O rok později byla otevřena již jen jedna třída pro devátý ročník a to pro celé Hořicko.

Ve školním roce 1990/91 byli žáci od 5. tříd rozdělení podle svých výsledků. Do „A“ tříd byli umístěni žáci s horším prospěchem, do „B“ tříd s lepším průměrem. V tomto školním roce také odešlo prvních 8 žáků z 5. třídy do primy gymnázia.

I nadále panoval ve škole nedostatek prostor. Druhé, třetí či čtvrté třídy se musely učit v cizích prostorách, např. ve třídách ZŠ Komenského, na obchodním učilišti na Husově třídě, v Koruně nebo vyjížděly do Třebnouševse. Na konci 90. let však nastal zvrat, který byl patrný zejména v rychle klesajícím počtu prvňáčků. Počet tříd ve škole během 3 let klesl ze 17 na 12! Problematická byla i výuka anglického jazyka pro nedostatek kvalifikovaných učitelů. Několikrát kvůli tomu musel být přepracováván rozvrh hodin.

Také po revoluci docházelo ke stavebním úpravám ve škole. V roce 1990 se opravoval plot, pro školní družinu se upravil „tábornický koutek“ a došlo i na opravu střechy. O rok později se stěhovala sborovna. Z nevyhovujících prostor se po 15 letech přemístila na původní místo vedle ředitelny. Promítárna se

přestěhovala do bývalé sborovny. Pracovalo se také na výzdobě školy. Na té se největší měrou podílel pan učitel a malíř Oskar Teimer. Kvůli krádežím bylo zajištěno zhotovení katru do šaten. Dílčí úpravy probíhaly i v dalších letech. Škola se také vybavovala moderním zařízením. Zakoupeny byly televizory a videopřehrávače, stolky pod zpětné projektory, byly nainstalovány žaluzie apod. Postupně probíhal odpis nevyhovujících pomůcek a starého nábytku.

Škola Na Habru v letech 2002 - 2012

Od školního roku 2003/04 se postupně zvyšoval počet hodin na druhém stupni ZŠ s cílem sladit jej s počtem hodin na nižším stupni víceletých gymnázií. Od ledna 2005 začal platit nový školský zákon, který zavedl nový dvoustupňový systém přípravy kurikula – školy mají možnost profilovat se prostřednictvím vlastního školního vzdělávacího programu (ŠVP), který vychází ze závazného dokumentu – rámcového vzdělávacího programu (RVP). Ve školním roce 2006/07 byla zavedena povinná výuka cizího jazyka již od 3. ročníku.

Další významnou změnou je preference integrovaného vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a upuštění od striktně odděleného speciálního školství, i když nadále existují školy a třídy určené přímo těmto žákům. Je umožněno odůvodněné individuální (domácí) vzdělávání žáků prvního stupně základní školy. Omezilo se

několikanásobné opakování ročníku v rámci jednoho stupně.

Koncem školního roku 2001/02 se vzdal funkce ředitele školy Na Habru pan Orct. Jelikož nový ředitel Mgr. Roman Chalupa nastoupil až od 1. 12. 2002, bylo po tři měsíce veškeré pracovní zatížení ohledně vedení školy na zástupkyni ředitele Mgr. Libuši Josefiové. Od ledna čekal nové vedení přechod do právní subjektivity.

V lednu 2003 byl nově, tematicky, zorganizován zápis žáků do 1. tříd. Poprvé to bylo na téma Zoologická zahrada. Budoucí prvňáčci procházeli školou a za doprovodu paní učitelek plnili úkoly, luštili rébusy, hádanky apod. Zápis měl velmi kladný ohlas u rodičů i veřejnosti. O zápisu dokonce vyšel článek v časopise Komenský. Dalším krokem k získání pozitivního vztahu rodičů ke škole a naší práci byly oslavy 100 let školy. I přes poměrně krátký čas se podařilo secvičit vystoupení žáků pro veřejnost v KD Koruna a uspořádat den otevřených dveří. V tento den byla škola tematicky vyzdobena (výstavky starých učebnic, pomůcek, kronik, projekty žáků, ...). Při příležitosti této významné události byl vydán almanach a několik upomínkových předmětů.

Od školního roku 2003/2004 se změnil trend v počtu dětí ve škole. Zastavil se propad, a naopak počet dětí začal postupně růst a to až do dnešní doby.

Změna se projevila i v podobě průběhu školního roku. Zvýšil se počet a pestrost mimoškolních akcí, ale i akcí v rámci vyučování. Dětem byly nabízeny četné zájmové kroužky či volitelné předměty. Do výuky byly postupně začleňovány projektové dny, učitelé začali používat ve své výuce různé metody a formy výuky. Pro

zkvalitnění výuky se škola snaží zapojovat do řady projektů. Mezi nejvýznamnější a zároveň i nejdouhodobější patří projekt podporující zavádění metod aktivního učení, projekt podporující inkluzivní vzdělávání a projekt peníze školám. Jedná se o projekty podporované Evropskou unií.

Mezi pravidelné akce probíhající na naší škole můžeme zařadit slavnostní uvítání prvňáčků, adventní trhy, barevné dny, vítání jara, dny her, oslavy Dne Země, školní představení žáků Akademie a mnohé další. Mezi nejúspěšnější projekty patří mezinárodní projekt s italskou školou v Anagni. Jedním z jeho cílů bylo navázání komunikace v anglickém jazyce a vzájemné poznávání se. Několik let si vybraní žáci anglicky dopisovali se svými kamarády z Litvy a ze Slovenska. Oblíbené jsou mezi dětmi dvoudenní projekty. Uskutečňují se vždy v trošku jiné podobě, ale cíl zůstává stejný. Aby se děti naučily poznávat svět kolem sebe a svoje zkušenosti a pocity předávaly dál. Můžeme zmínit např. projekty Extrém, Co dokáže lidská ruka, Cesta jako symbol, Orbis pictus.

Do výuky se také více začleňují prvky environmentální výuky spjaté často s přímým poznáváním přírody v terénu, četnými exkurzemi, vycházkami, odlišťováním ovocných stromků apod. Již třetím rokem ve škole funguje redakční rada, která vydává svůj vlastní školní časopis Habřík. Novou podobu dostalo i ukončení působení žáků na naší škole. Deváťáci v rámci týdenního projektu připravují rodinnou dovolenou po České republice a jejich rozloučení se základní školou probíhá v sále místní radnice za přítomnosti rodičů, učitelů, ale i starosty města. Kromě

posledního vysvědčení dostávají i pamětní DVD zachycující celou dobu jejich pobytu na ZŠ Na Habru.

Děti se účastní i klasických akcí, jak tomu bývalo dříve. V zimě vyráží na lyžařský kurz (1. i 2. stupeň) v Dolním Dvoře nebo se účastní plaveckého výcviku. Na jaře jezdí žáci 1. stupně na školy v přírodě. Šestáci v rámci seznámení se s novými spolužáky vyjíždějí v září na adaptační kurz. Žáci se úspěšně účastní různých vědomostních či sportovních meziškolních soutěží. Připomenout můžeme třeba matematickou soutěž Klokán, četné olympiády v různých předmětech, sportovní turnaje (Mc Donald's cup, Coca-Cola cup) aj.

Škola se snaží, aby se její žáci naučili přebírat za sebe co největší zodpovědnost. Využívá přitom různé možnosti hodnocení (vlastní žákovská knížka, čtvrtletní vysvědčení) a sebehodnocení žáků. Snaží se také o to, aby ve škole panovala pozitivní atmosféra a dobrá komunikace nejen mezi žáky a učiteli, ale i mezi žáky navzájem napříč všemi ročníky. K tomuto účelu se pořádají akce, při kterých se potkávají a spolupracují spolu děti různého věku. Starší děti pořádají pro mladší různé soutěže (dny dětí, herní odpoledne), účastní se společně různých akcí a projektů, chodí se navzájem „učit“ (vrstevnické učení). Ke splnění těchto cílů škole napomohlo vytvoření vlastního školního vzdělávacího programu, který jsme si nazvali „I cesta je cíl“. Program je v jednotlivých ročních naplňován postupně od roku 2007.

Ke zkvalitnění výuky přispívá i zlepšování materiálních podmínek. Škola se v posledním desetiletí zaměřila zejména na dovybavení tříd novými lavicemi a židličkami či na nákup moderní techniky. Postupně

byly obměňovány a doplňovány počítače, respektive notebooky nejen do učebny výpočetní techniky, ale i do jednotlivých tříd. Tam byly také instalovány dataprojektory a v posledních letech i interaktivní tabule.

Školu s přibývajícím počtem dětí trápí nedostatek prostor. Během několika posledních let byly upraveny prostory bývalé sborovny a kuchyňky na dvě nové třídy. Pro sborovnu a novou kuchyňku tak musely být upraveny nové prostory v přízemí. Kromě toho byl z peněz Evropské unie vybudován ve školním roce 2009/10 venkovní výtah pro bezbariérový pohyb po škole. Škola tak může od tohoto roku lépe sloužit dětem se zdravotním postižením. Již dříve byla zrealizována přestavba učebny fyziky-chemie, toalet a zasíl'ována celá škola.

Ve škole nadále funguje školní družina, i když postrádá vlastní prostory. Výhodou je naopak vlastní školní dvůr a hřiště před školou.

Jubilejní rok 2012/2013

Zaměstnanci školy:

ředitel školy:	Chalupa Roman
zástupce ŘŠ:	Novotná Lenka
výchovný poradce:	Kubíček Pavel
školník, technik BOZP:	Hlaváček Josef
metodik sociálněpatolog. jevů:	Holý Zdenek
ICT koordinátor:	Chalupa Roman, Lhotová Kateřina
hospodářka:	Žabokrtská Markéta

THP: Nováková Lenka, Hlaváčková Ivana

Třídní učitelé:

1. Koblíková Lenka	6.A Hradecká Lucie
2.A Bartošová Dagmar	6.B Kubíček Pavel
2.B Kalousová Jana	7.A Lhotová Kateřina
3.A Šmídová Jiřina	7.B Holý Zdenek
3.B Morávková Klára	8. Růžičková Magdalena
4.A Svobodová Danuše	9. Fajkusová Kateřina
4.B Honegrová Alena	
5.A Chrzová Pavla	
5.B Štěpánková Radka	

Netřídní učitelé:

Chocholáč Ivo	Kliková Lucie
	Zámečnicková Hana
Křečková Stanislava	Perunová Dagmar

Vychovatelky ŠD:

Perunová Dagmar, Křečková Stanislava, Svobodová
Danuše, Kalousová Jana

Asistentky:

Lhotová Lenka, Špreňarová Michaela,
Vitvarová Magdalena, Žáčková Jitka (obě do 31. 12.
2012)

- na mateřské dovolené: Chmelíková Petra, Janoušková
Kateřina, Jurenková Renata, Klicperová Hana, Malá
Iveta, Svobodová Radka, Žáková Hana

**Jmenné seznamy dětí ve školním roce
2012/2013**Třída: 1. (tř. uč. Koblíř Lenka)

Počet celkem: 27 z toho chlapců: 11 dívek: 16

Bičíšková Veronika, Borůvka Štěpán, Červinková
Natálie, Havelková Jaroslava, Jelínek Michal, Jezberová
Eva, Jung Tobiáš, Koppová Dorota, Kovařík Šimon,
Krejčí Michal, Mádlová Taťána, Malík Tomáš,
Mudruňková Nikola, Nechvíl Lukáš, Novotná Eliška,
Pajas Filip, Pácaltová Adéla, Plášilová Magdalena, Seidl
Šimon, Šátka Jakub, Tobolková Eliška, Trojanová
Anežka, Turková Alice, Vítek Theodor, Zívrová
Veronika, Žabokrtská Natálie, Kovářová Věra

Třída: 2.A (tř. uč. Bartošová Dagmar)

Počet celkem: 24 z toho chlapců: 8 dívek: 16

Čeřovský David, Fléglová Magdalena, Holman Antonín, Ille Veronika, Jakischová Kristýna, Janková Karolína, Jelínková Veronika, Juričková Barbora, Karras Petr, Klímová Lucie, Kodytek Kryštof, Kotasová Rozálie, Kozová Michaela, Kráčmarová Anna, Kroupová Tereza, Kulhánková Denisa, Lorenčíková Mária, Luštický Josef, Macnarová Julie, Novák Jakub, Šourková Adéla, Vojtišek Tomáš, Zubr Michal, Konášová Michaela

Třída: 2.B (tř. uč. Kalousová Jana)

Počet celkem: 16 z toho chlapců: 9 dívek: 7

Broženský Tomáš, Dzurko Viktor, Hájková Lenka, Havránek Ondřej, Horváthová Sára, Kavanová Tereza, Kopecká Anežka, Košťál Ondřej, Kováčík Ondřej, Kubištová Kristýna, Lacina Jaroslav, Lánský Kryštof, Martinelli Valentina, Svoboda Lukáš, Školník Filip, Jirutková Kateřina

Třída: 3.A (tř. uč. Šmídová Jiřina)

Počet celkem: 19 z toho chlapců: 11 dívek: 8

Brácha Filip, Bureš Ondřej, Čonková Vanesa, Hampl Jakub, Charvátová Ema, Josefí Marina, Karel Erik, Kutnar Jakub, Ludvík Marek, Machač Josef, Molnár Jakub, Ondráčková Agáta, Ondráčková Alice, Pacík Jan, Pospíšil Jan, Šimková Sára, Škubalová Edit, Valko Šimon, Zítková Helena.

Třída: 3.B (tř. uč. Morávková Klára)

Počet celkem: 19 z toho chlapců: 13 dívek: 6

Festa Sebastián, Fialová Kamila, Horvát Erik, Hrnčířová Nikol, Karban Mikuláš, Krejčí David, Krupička Filip, Křovinová Magdaléna, Lošák Nicolas, Němcová Tereza, Novotný Jan, Sedlatý David, Smolíková Alexandra, Svoboda Šimon, Šepsová Klára, Thormann Erik, Veber Ondřej, Zakopal Vladimír, Žďárský František

Třída: 4.A (tř. uč. Svobodová Danuše)

Počet celkem: 21 z toho chlapců: 9 dívek: 12

Badovská Michaela, Bičiště Adam, Demlová Kateřina, Horák Matěj, Jirsová Zuzana, Juriček Matěj, Kedroň Adam, Machová Agáta, Mikasová Karolína, Nekvindová Deniela, Novotný Matěj, Plášil Vojtěch, Procházka Šimon, Rohlíková Šárka, Šimková Markéta, Šubrt Nikolas, Toušková Natálie, Zineckerová Anna, Žďárská Tereza, Gaberová Lucie, Sláma František

Třída: 4.B (tř. uč. Honegrová Alena)

Počet celkem: 24 z toho chlapců: 11 dívek: 13

Hylmar Matěj, Jelínek Vojtěch, Kotíková Karolína, Kutaš Šimon, Matušková Nikola, Nožičková Sabina, Pácalt Ondřej, Perunová Eliška, Plísková Markéta, Ráfael Richard, Rücker Jan, Šimonová Natálie, Špicarová Adéla, Špinková Barbora, Trnka David, Tvrdŏchová Barbora, Vaňura Vít, Vávrová Vanda, Veber Jaroslav, Vojtišková Barbora, Volák Jan, Vyskočilová Anna, Shchur Svitlana, Šaloun Josef

Třída: 5.A (tř. uč. Chrzová Pavla)

Počet celkem: 19 z toho chlapců: 10 dívek: 9

Černý Jakub, Červená Nela, Forman Matyáš Michal, Koubková Iveta, Kráčmar Filip, Kráčmar Jan, Krušinová Natálie, Nosek Mikuláš, Perun Ondřej, Peřinová Nikol, Schejbalová Andrea, Soukupová Adéla, Válek Tadeáš, Vávra Jakub, Zívrová Lenka, Němec Josef, Barkociová Tereza, Mádllová Veronika, Mádle Jiří

Třída: 5.B (tř. uč. Štěpánková Radka)

Počet celkem: 19 z toho chlapců: 10 dívek: 9

Bagar Dušan, Březák Filip, Havelková Barbora, Horváth Pavol, Kozová Pavla, Nechvíl David, Nosková Barbora, Ouzká Lea Anna, Pětioký Patrik, Pour Ondřej, Starsyová Sabina, Svoboda Adam, Valešová Johana, Vávra Marek, Vojtíšková Kateřina, Voňková Veronika, Novotná Anna, Rejman David, Nový Jiří

Třída: 6.A (tř. uč. Hradecká Lucie)

Počet celkem: 19 z toho chlapců: 8 dívek: 11

Bagarová Natálie, Dobešová Kristýna, Hejduk Martin, Hejduková Simona, Jaroš Denis, Kleandr Tomáš, Kňourková Eliška, Košťál Kryštof, Lukašík Adam, Malý Matěj, Poláková Michala, Sehnal Ondřej, Stuchlík Jakub, Stuchlíková Sára, Šourková Otýlie, Trejbalová Natálie, Trnková Hana, Turková Aneta, Vojtíšková Eliška

Třída: 6.B (tř. uč. Kubíček Pavel)

Počet celkem: 18 z toho chlapců: 8 dívek: 10

Bednářová Anna, Březáková Sára, Hála Tomáš, Chrz František, Jelínková Kateřina, Karras Karel, Karsová Patricie, Kmínek Michal, Kvasničková Andrea, Kvasničková Denisa, Pokora Jakub, Pražáková Radka, Sinai Martin, Šturmová Kateřina, Václavík Lukáš, Václavíková Alžběta, Žáčková Zuzana, Tomášek Jaroslav

Třída: 7.A (tř. uč. Lhotová Kateřina)

Počet celkem: 21 z toho chlapců: 9 dívek: 12

Baliharová Barbora, Dudiňáková Tereza, Fleglová Andrea, Jančáková Barbora, Jančurová Kateřina, Junková Barbora, Kolář Ondřej, Kotíková Gabriela, Kovář Petr, Kroupová Denisa, Ludvík Vladimír, Maixnerová Šárka, Móroc Jan, Pour Aleš, Ráfael Petr, Sedlák Jan, Štefanová Tereza, Vaňurová Viktorie, Vojtěch Jan, Zapalač Adam, Macháčová Marie

Třída: 7.B (tř. uč. Holý Zdenek)

Počet celkem: 15 z toho chlapců: 11 dívek: 4

Dědeček Matěj, Flegl Adam, Havelka Václav, Hylmarová Markéta, Novotný Tadeáš, Plísková Kristýna, Silovský Matouš, Svoboda Marek, Štipák Tomáš, Šubr Daniel, Tvrd'och Dominik, Vávrová Kateřina, Holub Olexandr, Stuchlík Petr, Olexiková Klára

Třída: 8. (tř. uč. Růžičková Magdalena)

Počet celkem: 29 z toho chlapců: 18 dívek: 11

Badovská Veronika, Baliharová Petra, Čonková Nikola, Hampl Pavel, Jančura Martin, Jelínek David, Kašpar Michal, Kňourková Lucie, Konáš Martin, Lacinová Kristýna, Marx Martin, Matušková Karolína, Molnár Roman, Nosek Jakub, Plachetka Daniel, Rohlík Jaroslav, Romaniuk Michal, Rychtera Adrian, Svoboda Josef, Syrovátka Jan, Šanderová Karolína, Šmatolán Václav, Šorfová Nikola, Špicar Jan, Tóth Radim, Trnková Petra, Žídková Aneta, Žigová Jessica, Bílek Jan

Třída: 9. (tř. uč. Fajkusová Kateřina)

Počet celkem: 29 z toho chlapců: 14 dívek: 15

Andrýsková Tereza, Černá Petra, Černý Václav, Doležal Lukáš, Falta Lukáš, Hejduk Marek, Karešová Kateřina, Kleandr Jaroslav, Kopecký Antonín, Kostandinovská Lucie, Kostková Nikola, Kurucová Adriana, Kutaš Kryštof, Laušmanová Kateřina, Ludvík Petr, Nožičková Veronika, Plísková Michala, Plochá Johana, Pozler Jaroslav, Ptáček Petr, Telychka Oleh, Vacek Daniel, Vaňura Vilém, Vojtěchová Anna, Zapadlova Klára, Slámová Denisa, Harant Jakub, Shchur Anastasiya, Bednářová Eliška

Celkem 319 dětí – 160 chlapců a 159 dívek

Počty žáků v jednotlivých letech

Školní rok	počet	Školní rok	počet	Školní rok	počet	Školní rok	počet
1902/1903		1930/1931	401	1958/1959	367	1986/1987	479
1903/1904		1931/1932	384	1959/1960	365	1987/1988	467
1904/1905		1932/1933	178+182	1960/1961	373	1988/1989	433
1905/1906	514	1933/1934	169+169	1961/1962	375	1989/1990	422
1906/1907	500	1934/1935	164+165	1962/1963	364	1990/1991	437
1907/1908	499	1935/1936	138+164	1963/1964	376	1991/1992	443
1908/1909	512	1936/1937	148+154	1964/1965	386	1992/1993	429
1909/1910	509	1937/1938	147+139	1965/1966	369	1993/1994	381
1910/1911	514	1938/1939	142+128	1966/1967	366	1994/1995	361
1911/1912	514	1939/1940	135+116	1967/1968	358	1995/1996	338
1912/1913	514	1940/1941	133+?	1968/1969	361	1996/1997	362
1913/1914	490	1941/1942	127+?	1969/1970	347	1997/1998	340
1914/1915	483	1942/1943	237	1970/1971	361	1998/1999	322
1915/1916	494	1943/1944	265	1971/1972	361	1999/2000	276
1916/1917	479	1944/1945	264	1972/1973	358	2000/2001	278
1917/1918	476	1945/1946	180	1973/1974	382	2001/2002	243
1918/1919	482	1946/1947	169	1974/1975	382	2002/2003	239
1919/1920	486	1947/1948	172	1975/1976	423	2003/2004	250
1920/1921	479	1948/1949	180	1976/1977	399	2004/2005	265
1921/1922	457	1949/1950	197	1977/1978	398	2005/2006	278
1922/1923	417	1950/1951	205	1978/1979	409	2006/2007	287
1923/1924	341	1951/1952	209	1979/1980	416	2007/2008	297
1924/1925	296	1952/1953	222	1980/1981	414	2008/2009	312
1925/1926	232	1953/1954	298	1981/1982	420	2009/2010	314
1926/1927	232	1954/1955	357	1982/1983	441	2010/2011	305
1927/1928	242	1955/1956	352	1983/1984	428	2011/2012	316
1928/1929	308	1956/1957	349	1984/1985	452	2012/2013	319
1929/1930	356	1957/1958	358	1985/1986	480	2013/2014	

Řídící učitelé, správci školy, ředitelé

1905/06 – 1914/15	Vrána Josef
1915/16 – 1923/24	Freiberk František
1924/25 – 1925/26	Pavlíček Augustin
1926/27 – 1931/32	Čejka Bedřich
1931/32 – 1932/33	Bidlo František
1932/33 – 1940/41	Skokan Václav
1931/32 – 1935/36	Fiedlerová Božena (dívčí škola)
1936/37 – 1937/38	Nekvasilová Marie (dívčí škola)
1937/38 – 1938/39	Tvrzská Irena (dívčí škola)
1938/39 – 1939/40	Bidlo František (dívčí škola)
1941/42 – 1944/45	Novotný Josef
1944/45 – 1948/49	Bidlo František
1948/49 – 1956/57	Čurda Josef
1957/58 – 1967/68	Siegl Antonín
1968/69 – 1969/70	Koubek František
1970/71 – 1973/74	Macák Václav
1974/75 – 1978/79	Aresinová Emilie
1979/80 – 1989/90	Zoufalá Hana
1989/90 – 1995/96	Ponikelský Jan
1996/97 – 2001/02	Orct Jiří
2002/03 – dosud	Chalupa Roman

Pozn.: Ve školních letech 1931/32 – 1939/40 vedle sebe existovaly v budově dvě samostatné školy: obecná škola dívčí a obecná škola chlapecká.

Abecední seznam učitelů

A

Aresinová Emilie 1974/74 – 1978/79,
1990/91 – 1995/96

B

Bartoníčková Miroslava 1993/94 – 2006/2007
Bartošová Dagmar 1994/95 – dosud
Bidlo František 1930/31 – 1939/40
Bílek Jan 1991/92 – 1994/95
Bittnerová Marta 1958/59
Bláhová Věra 1996/97 – 2008/2009
Brejníková Vlasta 1931/32, 1934/35 –
1938/39
Břicháček Antonín 1933/34
Budinová Jaroslava 1994/95 – 2001/02
Burdová Hana 1984/85
Bužgová (Ježková) Hana 1968/69, 1981/82 – 1992/93
Bydžovská Blažena 1950/51

C

Crhová Anna 1932/33

Č

Čapková Anna 1953/54 – 1958/59
Čejka Bedřich 1926/27 – 1930/31
Černá Jaroslava 1967/68 – 1978/79, 1986/87
– 1993/94, 1996/97
Čížková Hana 1961/62 – 1962/63

D

Dědková Štěpánka 1931/32 – 1934/35, 1938/39
– 1948/49
Dlouhá Vlasta 1930/31
Dohnalová Jaroslava 1935/36

Dolejší Božena	1929/30 – 1931/32
Dolejší Jan	1957/58 – 1958/59
Doležalová Hana	1966/67
Doubravová Jiřina	1933/34 – 1949/50
Draslar Oldřich	1948/49
Dvořáková Anežka	1958/59 – 1959/60
E	
Erbrtová Růžena	1931/32 – 1932/33
Exnerová Hana	1975/76
F	
Fajkusová Kateřina	2011/12 – dosud
Ferbas Otakar	1915/16
Fiedlerová Božena	1917/18 – 1922/23, 1928/29 – 1951/52
Fiedlerová Zdena	1938/39
Fiedlerová Zdeňka	1962/63 – 1965/66
Flekna Ladislav	1928/29 – 1947/48
Fleknová Hermína	1952/53 – 1953/54
Fléglová Danuše	1973/74
Formanová Anna	1914/15
Francová Jiřina	1934/35
Freiberk František	1905/06 – 1923/24
G	
Grohová Silvie	1998/99 – 2000/01
H	
Hanušová Anna	1923/24
Havelka František	1923/24
Havelka František	1953/54 – 1962/63
Hausmajerová Lenka	1999/00 – 2000/01
Hák František	1910/11 – 1911/12
Hebelka František	1941/42 – 1943/44
Helingerová Božena	1971/72 – 1977/78

Holec Jaroslav	1932/33
Holínková Marie	1918/19
Holý Zdenek	1998/99 – dosud
Honegrová Alena	2010/11 – dosud
Horák Jiří	1999/00 – 2003/04
Horáková Zdena	1986/87 – 1993/94
Hradecká Lucie	2011/12 – dosud
Hroudová Helena	1979/80 – 1996/97
Hykšová Anna	1950/51
Hynková Arnošta	1905/06 – 1923/24
Hyšková Helena	1997/98
Ch	
Chalupa Roman	2002/03 – dosud
Chmelíková Petra	2006/07 – dosud
Chocholáč Ivo	2007 – dosud
Chrzová Pavla	2011/12 – dosud
J	
Jahelka Jaroslav	1910/11 – 1918/19
Janáková Růžena	1905/06 – 1918/19
Janků Vlastimila	1918/19
Janoušková Kateřina	2002/03 – dosud
Jebavá Marie	1926/27 – 1933/34, 1937/38 – 1938/39
Jelínek Václav	1905/06 – 1920/21
Jezdinský Karel	1953/54 – 1958/59
Ježek Jindřich	1920/21
Ježek Jindřich	1951/52 – 1975/76
Ježek Karel	1913/1914
Ježková Bohuslava	1934/35 – 1937/38
Jiráňková Lidmila	1934/35 – 1937/38
Josefiová Libuše	1997/98 – 2009/2010
Jurenková Renata	2002/03 – dosud

K

Kalferst František	1954/55
Kalousová Jana	2008/09 – dosud
Kalvachová Vlasta	1943/44 – 1944/45
Kholová Marie	1926/27
Kinčlová Markéta	1996/97 – 1997/98
Klicperová Hana	2001/02 – dosud
Kliková Lucie	2011/12 – dosud
Klimešová Olga	1996/97 – 1997/98
Klimplová Šárka	1997/98 – 2004/05
Kobrlé Lenka	2006/07 – dosud
Kocian Quido	1930/31
Kopecká Jarmila	1954/55 – 1959/60
Koštejnová Jana	1977/78 – 1997/98
Koubek František	1968/69 – 1969/70
Koutová Hana	1962/63 – 1965/66
Kováčová Květa	1956/57, 1959/60 – 1989/90
Kozel František	1968/69 – 1985/86
Kožíšková Lenka	1976/77 – 1979/80
Kratochvílová Milada	1977/78
Krejčík Květoslav	1970/71 – 1972/73
Kropáček Alois	1959/60 – 1969/70
Krotílová Lenka	2001/02
Krsková Růžena	1928/29 – 1930/31
Křečková Stanislava	1984/85 – dosud
Kubíček Pavel	2006/07 – dosud
Kubištová Jarmila	1951/52 – 1975/76
Kučerová Vlasta	1944/45
Kulhánková Jana	1989/90 – 1991/92
Kůta Miloslav	2008/09
Kvasnička Karel	1920/21 – 1922/23

Kvasničková Marie	1922/23 – 1924/25
Kverka Karel	1906/07 – 1907/08
Kvochová Květa	1960/61
Kyzivátová Jana	1956/57 – 1958/59
L	
Lánský Dobromil	1973/74
Lhotová Kateřina	2009/10 – dosud
M	
Macák Václav	1962/63 – 1973/74
Macenauerová Naděžda	1957/58 – 1958/59
Macháčková Jana	1962/63 – 1995/96
Macháňová Ludmila	1932/33
Machová Marie	1967/68 – 1969/70
Malá Iveta	2005/06 – dosud
Malina Miroslav	1933/34
Malinová Bohumila	1928/29, 1931/32
Marksová Hana	1983/84 – 1999/00
Mašek Bedřich	1931/32
Matysová Božena	1971/72 – 1999/00
Mádle Miroslav	1999/00 – 2000/01
Mádlová Ludmila	1953/54 – 1961/62
Měšťanová Blažena	1953/54 – 1962/63
Michálek Václav	1905/06 – 1906/07
Militká Božena	1953/54 – 1958/59
Morávková Klára	2008/09 – dosud
Munzarová Eva	1969/70 – 1980/81, 1994/95 – 1996/97, 2000/01
Müllerová Ivana	1939/40 – 1941/42
N	
Nečesaná Dana	2001/02
Nekvapil Jan	1993/94
Nekvasilová Marie	1935/36 – 1936/37

Novák Karel	1953/54
Nováková Marie	1948/49 – 1953/54
Novotná Lenka	2006/07 – dosud
Nosek Josef	1959/60 – 1960/61
Novotná Lidmila	1914/15, 1923/24
Novotný Josef	1939/40 – 1946/47
O	
Oborník Oldřich	1938/39
Orct Jiří	1993/94 – 2003/04
P	
Palouš Marek	1999/00
Pavlíček Augustin	1921/22 – 1930/31
Pácalová Lída	1980/81 – 1986/87
Pálková Lidmila	1936/37
Pechánková Libuše	1907/08 – 1933/34
Peregrinová Anna	1914/15 – 1918/19
Perunová Dagmar	1981/82 – dosud
Peterová Dagmar	1996/97
Peterová Květa	1944/45
Petr Julius	1917/18 – 1918/19
Petrželová Věra	1965/66 – 1988/89
Petříková Květoslava	1937/38
Pirochová Jiřina	1991/92 – 1994/95
Plášilová Marie	2000/01 – 2001/02
Plášilová Věra	1976/77
Pochopová Hedvika	1972/73 – 1974/75
Pokorná Marie	1920/21
Poláčková Jana	2002/03
Polák Josef	1933/34
Poláková Milada	1949/50 – 1961/62
Ponikelský Jan	1959/60 – 1969/70, 1989/90 – 1996/97

Portychová Eva	1981/82 – 2010/2011
Pospíšilová Marie	1904/05 – 1918/19
Pour Josef	1920/21
Pourová Jitka	1985/86 – 2001/02, 2010/11 – 2011/12
Pourová Marie	1970/71 – 1974/75
Pourová Věra	1974/75 – 1979/80
Prokopová Jana	1905/06 – 1906/07
Przechowska Jana	1998/99
R	
Rašková Zdeňka	1984/85 – 1995/96, 1999/00 – 2000/01
Rejmanová Jarmila	1933/34
Rejmont Jiří	1997/98
Richtermocová Hana	1975/76 – 1979/80
Roudnická Božena	1905/06 – 1922/23
Růžičková Magdalena	2005/06 – dosud
Ř	
Říhová Hana	1965/66 – 1967/68
S	
Sahánková Marie	1953/54 – 1955/56
Sehnal Josef	1907/08 – 1928/29
Sezimová Marie	1963/64 – 1976/77
Shrbená Jitka	1984/85 – 1987/88
Siegl Antonín	1957/58 – 1967/68
Síbrová Marie	1920/21
Skalická Jana	1964/65
Sklenčková Hana	1973/74 – 2000/01
Skokan Václav	1932/33 – 1940/41
Slánská Eliška	1932/33
Slánská Vlasta	1940/41
Smolíková Julie	1933/34

Soukupová Hana	1965/66
Splítková Magda	1996/97 – 1997/98
Suchá Lidmila	1970/71 – 1975/76
Suchoradský Emil	1937/38
Svobodová Danuše	1998/99 – dosud
Svobodová Radka	2009/10 – dosud
Sychra Jaroslav	1931/32
Š	
Šavřda Josef	1938/39 – 1950/51
Šebánková Ludmila	1940/41 – 1941/42
Šíbr Josef	1907/08 – 1909/10
Škodová Marie	1923/24
Škvrnová Zdeňka	1963/64 – 1974/75
Šmídová Jiřina	2011/12 – dosud
Šperková Milada	1997/98
Špicar Miroslav	2000/01
Špringer Josef	1905/06 – 1907/08
Šrajcr Vladislav	1954/55 – 1955/56
Štěpánek Jiří	1990/91 – 1992/93
Štěpánek Prokop	1965/66 – 1970/71
Štěpánková Radka	2011/12 – dosud
Štěpánková (Součková) Lada	1987/88 – 1994/95
Štiller Josef	1934/35
Šubrt Václav	2002/03, 2005/06
Švandová Vlasta	1963/64 – 1972/73
T	
Tauchmanová Marie	1928/29 – 1930/31
Teimer Oskar	1990/91 – 1993/94
Těhník Vladislav	1940/41 – 1946/47
Tichá Ludmila	1951/52
Tomášková Irena	1962/63 – 1992/93
Tomášková Marie	1928/29 – 1937/38

Turková Marie	1923/24 – 1925/26
Tůlková Františka	1933/34
Tůmová Pavla	1951/52
Tvrzská Irena	1916/17 – 1938/39
V	
Vacínová Milada	1937/38
Vacková Alena	1994/95 – 2010/2011
Vančura Antonín	1905/06 – 1926/27
Vaněk Alois	1914/15
Vašková Marie	1931/32 – 1934/35
Vašková Marie	1960/61 – 1961/62
Václavů Ivana	1995/96 – 1996/97
Váchová Květoslava	1961/62 – 1963/64
Vávrová Jaromíra	1985/86
Vávrová Libuše	1977/78 – 1991/92
Včelišová Božena	1929/30
Vinklerová Hermína	1914/15
Víchová Dana	1985/86 – 1997/98
Vítková Julie	1949/50 – 1960/61
Víznerová Jana	1936/37
Vlasáková Anna	1941/42
Voborníková Jana	1970/71
Voříšková Jana	1970/71 – 1971/72
Vrána Josef	1905/06 – 1913/14
Vrba Ladislav	1975/76 – 1992/93
Vojtíšek Rudolf	1915/16
Vyšatová Emilie	1905/06 – 1906/07
W	
Wiliamsová Dagmar	1995/96 – 1996/97

Z

Zahálková Jitka	2002/03 – 2003/04
Zajícová Sylva	1995/96 – 1998/99
Zábraba Josef	1938/39 – 1939/40
Zámečnicková Hana	2001/02 – dosud
Zběhlíková Hana	2005/06 – dosud
Zívrová Zdeňka	1975/76 – 2001/02
Zmítková Jaroslava	1975/76 – 2000/01
Zoufalá Hana	1979/80 – 1989/90
Zvoníčková Marta	1972/73 – 1993/94

Použité zdroje a literatura:

A) Prameny:

Státní okresní archiv Jičín

Fond: Archiv ZŠ Na Habru Hořice:

- Pamětní kniha 1905 – 1926 (inventární č. 1, karton č. 3)
- Pamětní kniha 1926- 1940 (inv. č. 2, karton č. 3)
- Pamětní kniha (dívčí škola) 1932 – 1940 (inv. č. 4, karton č. 3)
- Pamětní kniha 1940 - 1945 (inv. č. 3, karton č. 3)
- Pamětní kniha 1945 – 1952 (inv. č. 2, karton č. 2)
- Razítko školy (inv. č. 463, karton č. 4)
- Spisy - statistické výkazy 1906 - 1948 (inv. č. 453, karton č. 4)
- Třídní výkaz 1905 – 1906 (inv. č. 11, karton č. 3)
- Učební osnovy 1945 - 1946 (inv. č. 458, karton č. 4)
- Výplatní listiny 1946 – 1951 (inv. č. 456, karton č. 4)
- Zápisy z učitelských porad 1905 – 1908 (inv. č. 5, karton č. 3)

ZŠ Na Habru Hořice

- Kronika ZŠ Na Habru 1983 - 1993
- Kronika ZŠ Na Habru 1993-2001
- Školní kronika 1953 – 1983

B) Internetové zdroje:

<http://www.zkola.cz/zkedu/rodiceaverejnost/vybiram-eskolu/zakladniskoly/28220.aspx>

<http://www.50801.cz/POHLEDNICE/TH/018.jpg>